

[Peter Larsen.]

vi på grundlag af det reducerede landbrugsareal skal være i stand til at øge udbyttet pr. arealenhed, må vi også lægge vægt på at sætte ind med forbedringer, hvor der er behov for det. Når det nu er fastslået, at det er en god investering, også samfundsøkonomisk, finder vi, at der må handles hurtigt i denne sag.

Jeg kunne også i denne forbindelse pege på, at man jo i andre lande, ikke mindst inden for fællesmarkedet, sætter kraftigt ind på dette område. I fællesmarkedet yder man tilskud på helt op til 50-55 pct. til dette formål, og de tilskudssatser, der er tale om herhjemme, er af en helt anden størrelsesorden. Derfor har det stor betydning, at man får skabt en fast ramme for hele dette område, således at landmænd og entreprenører, der arbejder med det, har mulighed for at disponere, hvorved arbejdet kan gå kontinuert. Hensigten er efter min mening at fremme dette, og derfor har jeg stillet mit spørgsmål til den højtærede landbrugsminister.

Landbrugsministeren (*Chr. Thomsen*): I anledning af det ærede medlems spørgsmål vil jeg gerne henvise til, at landbokommissionen har fremsat forslag til en ny grundforbedringslov, der er aftrykt i kommissionens betænkning fra marts 1964.

Landboforeningerne har yderligere under de forhandlinger, de for tiden fører om landbrugsstøtten, rejst ønske om en ny grundforbedringslov, men vi er faktisk ikke nået frem til at drøfte det spørgsmål endnu.

Rent bortset herfra er det mig bekendt, at et udvalg under landbokommissionen arbejder med spørgsmålet om en ny landvindingslov og vel formentlig også undersøger mulighederne for at samordne landvindings- og grundforbedringsbestemmelserne i et fælles lovforslag. Hvis kommissionen når frem til et sådant forslag, vil regeringen overveje at fremsætte forslag om en fælles lov for grundforbedring og landvinding.

Peter Larsen: Jeg er desværre ikke i stand til at takke den højtærede landbrugsminister for det svar, jeg fik, for den omstændighed, at man på anden hånd fører forhandlinger, efter at spørgsmålet om grundforbedringsloven er blevet rejst fra landboforeningernes side, fritager jo ikke regeringen for det ansvar, den har pådraget sig ved at lade denne sag ligge i et år.

Bemærkningen om sammenhængen mellem landvindingsspørgsmålene og grundforbedringsloven kender jeg fra landbokommissionen, men jeg må her gøre opmærksom på, at landbokommissionen besluttede at udskille spørgsmålet om grundforbedringsloven og lade forhandlingerne vedrørende landvindingsproblemerne fortsætte, at der foreligger en selvstændig betænkning på 112 sider vedrørende grundforbedringsspørgsmål, og at denne betænkning indeholder udkast til et lovforslag. Kommissionen har altså fastslået, at man udmærket kan skille grundforbedringsloven ud, og det er navnlig på det område, problemet er så stort; her drejer det sig nemlig om dræningsproblemerne, altså forbedring af nuværende landbrugsjord. Det er det, der gør det helt ufatteligt og giver mig anledning til at sige, at der må være andre grunde til, at regeringen ikke har fremsat et lovforslag. Det er disse andre grunde, vi er interesseret i at kende.

Landbrugsministeren (*Chr. Thomsen*): Det ærede medlem taler om „andre grunde“, men der er for mig ikke andre grunde end den, at jeg finder det naturligt, at de love, der kan blive en følge af landbokommissionens arbejde, stort set følges ad. Trods alt er der en indre sammenhæng imellem de love, der eventuelt vil komme ud af arbejdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til socialministeren:

„Agter regeringen i indeværende år at ændre tillægspensionsordningen, således at vi får slettet det skabte skel mellem de forskellige befolkningsgrupper?“